

Майстры выхаваўчай работы

КУРАТАР

Цішына. Пойная рабочая абстаноўка ў аудыторыі. А за вонкамі, быццам зорачкі, кружацца сняжынкі. Такое хараство! Але яно там, за вонкамі. А седмізесціюнкою і дзялчут ловіць кожнае слова, сочыць за кожным рухам выкладчыцы гісторыи СССР Маргарыты Васільеўны Гусевай. Яна ўмее пасці з сабой, захапляць цябе у палон, і праз некалькі мінут ты ўжо не слыхае падрыхтоўчага аддзялення, а змагар з атрада Багдана Хмельницкага ці разам з іва нам Сусанінам вядзеш ворага ў дрыўы.

...За вонкамі хараство! Але ты на яго не звяртаеш увагі, ты любуюшся гэтай жалчынай, яе усмешкай на твары. І гісторыя, якую ставіў раней на другое месца пасля матэматыкі і літаратуры, стаіць у цябе на першым плане. Ужо не пойдзеш глядзея хакей ці любавацца снегападам, пакуль дасканала не падрыхтуш часговы параграф па гісторыі, че прасочыш па карце шлях, па якім праішли палкі Суворава або праішли чауны Сцілана Радзіна.

У мене асабіста за плячыма ўжо немалы жыццёвэ волыт: школа, тэхнікум, праца. Шмат людзей супрацоўлілася на майм шляху. У адных я вучылася бывець заўсёды прамой, не пасаўаць перад цяжкасцямі, у другіх мене заўсёды захапляла ўменне згуртаваць вакол сябе людзей і натхніць іх на добрыя справы. Тут жа я сустрэлася з чалавекам, якому ўласцівы ўсе гэтыя якасці. Такі чалавек — Маргарыта Васільеўна Гусева. Супрацоўка з ёй нам дадзілася амаль кожны дзень. Яна была наша куратар і настав больш гэтага — старшы таварыш і дараўшы. Усе мы прыйшлі з розных рабочых калектываў, з неаднолькавым запасам ведаў. Задаралася і такое: прыходзілася тэму аб паўстанні пад кіраўніцтвам Багдана Хмельницкага здаваць на ўроках гісторыи па некалькі разоў.

Не ўсё гладка атрымліваеца з замежнай мовай, часам выкладчыкі цябе не разумеюць, і хоцьча тады забраць свае дакументы ў кішэнне... Ды раптам пачуеш: «Чаго засумавала?», і на тваё плачо ляжа рука Маргарыты Васільеўны. Як у далёкім дзяцінстве, па-

чырвaneеш за слабасць свайго характару і ціха прамовіш: «Не ўсё добра атрымліваецца ў міне...».

Даўно апусцел калідор, аудыторыя. А тут — двое. Ты стаіш каля дошкі з указкай і яна, Маргарыта Васільеўна, куратар, слухае твой адказ па гісторыі. Яна засталася з табой пасля лекцыі, таму што убачыла, як табе цяпка, што ты разгубіўся. Яна імкненца адвесці тваю шхуну ад рыфы. вазірніцы у твае самыя патомныя куткі душы, хоча ўмацаваць у табе веру ў свае маладыя гады і сілы.

Тэатр. Не кожны з нас быў у ім. На гэта знаходзілася шмат прычын: ці то не было часу, ці то жыў у вёсцы. І тады дарэчы была працапона Маргарыты Васільеўны зрабіць культиваход на спектакль «Зімовая імператрыца» па п'есе Талстога. Ей быў для нас і не апошнім, таму што мы зусім другімі вачымі началі глядзець на гэты від мастацтва. І праз некаторы час мы зноў прыйшлі ў тэатр глядзець п'есу Жыскера «Віндрорская савольніцы».

У нас не было і тыдня, каб мы не правялі цікавыя эксперыменты. Напрыклад, шмат спрэчак выклікала дыскусія на тэму «Як сябе падвойсіць». У кожнага былі свае погляды. Прыйсці да адного правільнага раешэння нам дапамагла Маргарыта Васільеўна.

Тэатр, музей, сустрэчы з цікавымі людьмі — за ўсё траба сказаць вялікае дзякунішча нашаму куратару. Цікавіла я і наша жыццё ў інтэрнаце. Да нас яна прыходзіла не толькі з дзялі, таго, каб праверць ці ўсё ў нас па парадку. Яна ішла да нас і з цікавай гутаркай. Надоўга запамятаеца нам яе расказ аб старажытных помніках культуры, якія Маргарыты Васільеўны сама пабачыла, сфатографавала ў час турыстычнай паездкі. З далаўшай фільмаскопа мы пазнаёміліся з імі. Калі вывучаеш культуру розных стагоддзіў па падручніку і калі ўласнымі вачымі гладзішь на мацісты, саборы старажытных рускіх гарадоў і слухаш чалавека, які быў там сам — гэта значна пашырае круглая.

А камсамольскія сходы і падзілчыны інфармацый. Мы нават не маглі ўважыць сабе, як іх магчымы правес-

ці без Маргарыты Васільеўны. Колькі дыспутаў па прачытаных кнігах мы правялі разам з ёй, колькі цікавых артыкулаў працягталі! Глыбокі след пакінуў у нашых сэрцах дыскусіі на тему дружбы і хахання. Мы заўсёды маглі падзяліцца з ёй самымі патаемнімі. Маргарыта Васільеўна правильна разумела нас, вучыла адрозніваць «велікан» ад гномаў», праносіць «сапраўдныя» пачуцці праз гады, не растрачаўшы іх дарамна, не здраджаваць ім.

Зерні, кінутае руплівымі рукамі, Маргарыты Васільеўны Гусевай, упала ў добрую раплію. Сёння я лягахаваны ўпэўненым крокам ідуць у антагоніста студэнцкай моладзі. Валадзі Кананкоў — стараста, узначальвае партгруппу на першым курсе гісторыка-філалагічнага факультэта, Васільеўна сама пабачыла, сфатографавала ў час турыстычнай паездкі. З далаўшай фільмаскопа мы пазнаёміліся з імі. Калі вывучаеш культуру розных стагоддзіў па падручніку і калі ўласнымі вачымі гладзішь на мацісты, саборы старажытных рускіх гарадоў і слухаш чалавека, які быў там сам — гэта значна пашырае круглая.

Мы, яе выхаванцы, цвёрда ведаєм: калі хто-небудзь з нас саб'еца з курсу, заўсім не ў сваю гавань, нам на дамогу па першым курсе сігналу прыйдзе наш былы куратар, дарагі нам усім чалавекам, камуніст Маргарыты Васільеўны Гусевы, фотакарточкай якой красауцца на штурмавіцкай падсцёбліцкай сэргі.

Г. КАРНАЧ,
студэнтка 1-га курса
гісторыка-філалагічнага
факультэта.

</div

ІМІ ГАНАРЫЦЦА ҮНІВЕРСІТЭТ

НАШ ЛЕНИНСКИ СТЫПЕНДЫЯТ

З ім'ям Віталія Дра-
бішуківськага звязаны
самый важныи і знач-
ныи падзеі ў яхцы
нашай групы і ўспо-
важнамічнага факуль-
тэта. Мы заўсёды ста-
рамся раўніцца на
Віталія. У яго ёсьць ча-

му півчужину, чаму
пазлодорицьці є ём
вийшагу пераможцам
першага этапа сацыл-
лічнага слаборні-
цтва па дастайней су-
стречы 60-гадзіца Ві-
лійкай Каstryчніцкай
сацыялістичнай рэва-
лююць.

Ленінскім стыпен-
дыйтам В. Драбышу-
цкім, якім він бы-
ў, а таксама зу-

Ленінскім стыпен-
дыятам В. Драбышэў-
скі стаў у гэтым го-

Мы привыкли часто бывать в Драбышевской на кафедры АМАЭИ або ў выпачальным цэнтры, дзе ён працуе над сваёй наукаўской работай. Віталь з'яўляецца старшынёй наукаўской сектыны пры кафедры АМАЭИ.

У цяперашній дні
свет студэнта — гэта
не толькі вучоба і гра-
мадская работа, але і
удзел у тэцім прапо-
чным семесці. Три га-
зы запар в Д. Драбы-
шэўскі ў складзе бу-
заслуга наша ленін-
скага стыпендыята,
які заслужыў гэта га-
наровое званне выда-
най вучобай, актыўнай
грамадской дзейнасцю.

Л. СІДАРАВА,
камсорт группы 0-42
эканамічнага
факультэта.

ДЛЯ ВАЕННА-ПАТРЫЯТЫЧНАГА ВЫХАВАННЯ СТУДЭНТАЎ

Савецкія людзі і ўсе прагрэсліўныя сілы свету заўсёды радыўца станоўым зрухам у міжнародным языці, зняжнню напружанасці ў адносінах паміж дзяржавамі з рознымі палітычнымі ладамі. Аднак яшчэ і рэзакцыйныя колы, якія имкнуцца любымі сродкамі нарошчіваць гонку ўзбраеннем, пасячы недавар'е паміж народамі і зацікаўлены ў вяртанні да «халоднай вайны».

У рашэннях з'ездаў КПСС указаўца, што ўсямернае павышэнне абароннай магутнасці нашай Радзімы, выхаванне савецкіх людзей у духу пастаяннай гатоўнасці абараніць вялікіх завадаў сацыялізму павінны заставацца адной з самых важных задач партыі і нарада. На Усесаюзным з'езде студэнтаў таварыш Л. І. Брэжнёў гаварыў: «Мы не павінны забываць ленінскага закліка да таго, каб працэс вучобы ішоў разам з працэсам камуністычнага выхавання». Гэта значае, што траба пастаянна выховаць у студэнтаў високую пераканаюсць, гарачую любоў да Радзімы, нянявасць да яе ворагаў, разуменне патръятычных аваязваў па абароне сацыялістычнай Айчыны.

Састаўной часткай камуністычнага выхавання студэнтаў з'яўляеца ваяна-патрыятычнае выхаванне. Грамадзянская абарона ў ціперацьні час стала таксама яго звязком. Этай важнай справай павінны займацца не толькі кіраўніцтва ўніверсітата і штаб грамадзянскай абароны, але і ўсе грамадскія арганізацыі ГДУ — камітэт камсамола, камітэт ДТСАФ, пракфіюм, спартклуб, таварысты Чырвонага Крыжа і «Веды», савет ветэранаў вайны.

Грамадзянская абарона — усеноардная справа, і ні адзін савецкі чалавек, калі ён сапраўдны патрыёт свай Радзімы, не можа заставацца ў баку ад яе. Аднойц з галоўных задач грамадзянскай абароны з'яўляєца ўсеагульнае і абавязковое навучанне ўсёга насельніцтва краіны спосабам і сродкам абароны ад сучаснай зброй, а таксама дзеянням у саставе фармированні грамадзянской абароны.

Напірәдадн 60-годдая Велікай Каstryчніцай сацыльстый-
най ревалюцыі калектыві нашай краіны бяруць высокі са-
цыльстичныя авабавязальствы па дастойной супстрэчы гэтай
зnamяйналь даты, у тым ліку і па пытаннях грамадзянскай
абароны — па якансаму і побуну выкананню плаанаў баявой
падрхтоўкі і ўдасканаліванню ГА.

Ректарят, партком, штаб грамадзянскай абароны і калектыў кафедры ГА праводзяць значную работу па научванню су-працоўнікаў і студэнтаў універсітэта пытанням грамадзянскай абароны, па зদачы наўмытуў ГА.

герайчіні подзвігаў савецкіх воінаў у гады Вялікай Айчынай вайны і дзелянням асабовага саставу фарміравання ГА ў мірных дні. У пазавучэбны час яны выкарыстоўваюць розныя формы і методы пропаганды геройскіх ваяненых гадоў: гутаркі, даклады для студэнтаў у аўдыторыях і інтэрнатах, сустэречы з ветэранамі вайны, прагляд кінафільмаў.

Пэўную работу па ваенна-партызанскому выхаванню пра-
водзіць і іншыя грамадскія арганізацыі юніверсітэта. Аднак
для павышэння яе якасці мэтагоды было б мець адзіны план
дзеяйскіц ўсіх звязаній, які б надаваў мерапрыемствам мэта-
накіраванасць, дазволіў паспяхова кантраліраваць іх выкананне.

Настаў час стварыць ва ўніверсітэце грамадскі савет па ваянна-патрыятычным выхаванню супрацоўнікамі і студэнтамі пад кіраўніцтвам парткома, які б накіроўваў работу ўсіх арганізацый на поўнае і якансна выкананне задач па ваянна-патрыятычнаму выхаванню моладзі. Савет узначаліць спаборніцтва паміж факультэтамі і кафедрамі на лепшую пастаёнку ваянна-патрыятычнага выхавання, у тым ліку і па пытаннях грамадзянскай абароны. Падвядзенне вынікаў спаборніцства заахвачвение пераможцаў будзе садзейнічаць масавасці ўажайной справе ваянна-патрыятычнага выхавання.

Г. МІЛЬЧАНКА,
начальнік штаба ГА ўніверсітета, партгрупорг кафедры
грамадзянскай абароны.

науленнем свайго аўтарытэту 1
Т. Атрахову — камсогру гру-
пы 0—12. Каму-каму, а камса-
мольскай арганізацыі групы
перш за ўсё трэба паклапаць-
ца аб баявітасці, дзеяснасці,
з'яднанаасці калектыву. Кам-
согр павінен быць салпраўдным
важаком, зачынальнякам усяго
новага, душой групы, носыбітам
для агульных каштоўнасцей 1
і здзалаў.

У кожнай групе яе стараста, камсорт, прафорг, члены камса-
мольскага бюро абавязаны
стацы сапраўдным ядром ка-
лектыву, лідарамі ўсіх яго
спрай і здайснення.

У ході аптынання вылічлен
значы навыкарыстаны патэн-
цыйялмагчынасцей у кожнай
групе. Да 80 прадзэнтага апты-
ных студэнтаў прызналася, што
прадаючы яны не ў поўную ме-
му сваіх здольнасцей, г. зн.
упаўслы. Эты факт свядчыл
не даходзе на нашай методычнай
работы, якак не заблесчавае
аптымальнае ўклюзічнне студ-
энтага - першакурсніку ў на-
пружаную прадцу. Тут праздуль-
нецца групавы падыход, неда-
статковая ўвага індывідуаліза-
цый пракэса навучання. Зэўнуюю
ролю адгарызывае адзроненне

школьнай і вузяўскай методыкі вучавання. Але гэта адносненне варта не праста падкрасліваць, тым больш недапушчальна па іх супрацьластаўліць, а трапа шукашы шляхі і формы заспяляння іх пераемнасці і су-
зязі.

Вялікае значэнне ў маладзейскім калектыве (як і в сілскіх калектывах) мае здаровы паціянарна - післялагічны клинчат, культура міжасобовых адносін. На жаль, аптытанне пазахазала, што ў групах яшчэ прысутнічаюць пагарджанне і пізеватава слабра да сябры, нават руబасі. Лейтматыўва большасці пажаданніў, выказанных

студентамі адзін другому —
тыць больш уважлівымі, чал-
ечнымі, менш грубымі, выхобу-
аць у сабе ўважлівасць і ўза-
марузеніе пры справядлівай
[правабалансці] і строгасці.
Этых пажаданні сведчать аб
ым, што ёсё гэта студэнтамі,
свядомлене, але яшча не ста-

У. СМІРНОУ,
дацэнт кафедры паліт-
эканоміі;
Н. ЧУРАК, Н. ТРУБОВА,
студэнты групы 0—14
эканамічнага факультета.

Штогод узбагачаецца матэрыяльна-технічная база нашага ўніверсітэта. Вялікую каштоўнасць мае ўстаноўка для паскарэння электрону — бетатрон. Яна дазволіць значна па-лепшыць наўкава-даследчую работу студэнтаў і больш паспяхова выконваць гаспадарчы-дагаворныя работы.

НА ЗДЫМКУ: старши Ыңкынеги навукова-даследчага сектара М. САХНО 1 асистент кафедры тәзартычның філологиялық факультеттегі кандидат мемлекеттік магистратуралық магистр У. КАНЦАВЫ ў час запуску бетатронда на рабочы режимде.

